

הדף	שם הדף	הרמז	הסוגיא בגמרא
קמ"א א ¹	מקמ"א	מנענע קש מאכל	משנה: הקש שעל גב המטה - לא ינענענו בידו, אלא בגופו. ואם היה מאכל בהמה - מנענענו בידו. הלכה: סתם קש המיועד להסקה - אסור לנענעו בידו, אלא בשינוי בגופו, ואם מיועד למאכל בהמה - אינו מוקצה ומנענענו בידו.
קמ"ב א ¹	מקמ"ב	מקופלים מונחים בידו	תניא: המוציא כליו המקופלים ומונחים על כתפו, וסנדליו וטבעותיו בידו - חייב, ואם היה מלובש בהן - פטור. הלכה: היוצא בטלית מקופלת ומונחת על כתפו - חייב, אבל אם דרך מלבוש מוציא - מותר.
קמ"ג ב ¹	מקמ"ג	מקבל מיץ גפן	משנה: אין סוחטין את הפירות להוציא מהן משקין, ואם יצאו מעצמן אסורים. ר' יהודה אומר: אם לאוכלין - היוצא מהן מותר, ואם למשקין - היוצא אסור. הלכה: זיתים וענבים - הסוחט חייב, יצאו מעצמן אסורים, תותים ורימונים - יצאו מעצמן - מותרים.
קמ"ד א ¹	מקמ"ד	מקיז מזמנו דם	אמר להן ר"ע: מחמיר אני בחלב מבדם, שהחלב לרפואה - טמא, והמקיז לרפואה טהור. הלכה: המקיז מזמנו דם - אינו נחשב כמשקה, ואינו מכשיר לקבל טומאה, ורק דם מת מכשיר, אבל חלב אשה - מכשיר לקבל טומאה, שהוא משקה.
קמ"ה ב ¹	מקמ"ה	מקדיח מהר מתבשל מהר	משנה: כל שלא בא בחמין מער"ש - מדיחין אותו בחמין בשבת, חוץ ממליח הישן ודגים מלוחים וקולייס האיספנין, שהדחתן היא גמר מלאכתן. הלכה: מליח הישן הוא מקלי הבישול, והדחתו היא גמר מלאכתו, ולכן אסור להדיחו בשבת בחמין.
קמ"ו א ¹	מקמ"ו	מקלקלה מותר	משנה: שובר אדם את החבית לאכול הימנה גרוגרות, ובלבד שלא יתכוון לעשות כלי. הלכה: חבית סגורה ובתוכה מאכל - מותר לשוברה לקחת ממנה האוכל, שאינו אלא מקלקל. ולכן לא יתכוון לחתוך את החבית שתעשה כלי.
קמ"ז א ¹	מקמ"ז	מקפיד מזהירים מזהירים שלא יער בגדו	אמר רב הונא: המנער טליתו בשבת - חייב, ולא אמרן אלא בחדתי, באוכמי, והוא דקפיד עליהו. הלכה: אסור לנער טלית חדשה שחורה מהמים שעליה או מלכלוך, אם הוא מקפיד שלא ללבושה בלא ניעור. והמקפיד מזהר - וחייב חטאת.
קמ"ח א ²	מקמ"ח	מקבלת קמה מחברתה	משנה: שואל אדם מחבירו כדי יין וכדי שמן, ובלבד שלא יאמר הלווני. וכן האשה מחברותיה כיכרות. הלכה: מותר לשאול מחבירו חפצים או מאכל, רק שלא יאמר לו בלשון הלוואה. וכן אשה יכולה לשאול כיכר רק לא תאמר: "הלווני".
קמ"ט א ²	מקמ"ט	מקריא מטבלא	תניא: מונה אדם כמה (אורחים) מבפנים וכמה מבחוץ וכמה מנות עתיד להניח לפניהם מכתב שעל גבי הכותל, אבל לא מכתב שעל גבי טבלא ופנקס. הלכה: אסור לקרוא מרשימה כתובה אפילו על הכותל. אבל אם חקוקה על הכותל מותר. על טבלא ופנקס - אסור.
ק"נ א ²	מק"נ	מחשב קנינו	תניא: לא יאמר אדם לחבירו: הנראה שתעמוד עימי לערב, רבי יהושע בן קרחה מתיר. מאי טעמא: "ממצא חפצך ודבר דבר" - דיבור אסור הרהור מותר. הלכה: מותר לחשב עניניו בלא דיבור מפורש, ויכול לומר לחבירו: במוצ"ש נפגש.